

Иван Вазов

Певец

Мнозина днес видяха
в мен взор учуден спрели,
че дълго кат немях,
високо пак запях
и в старините бели.
Що чудно във това?
Нима на май привета
в стари дни поета
не може вълнува?
Не може го радва?
Когато звон удари
за празник – ден голям,
нали еднакво там
вълнува млади, стари,
зове към божий храм?
Нима Исаия древни,
пророкът белобрад,
не изрази, фъркат,
ламтежите душевни
на израилски свят?
Мойсея снежноглавий
нима го нещо спре
в псалми творца да слави,
родът му че избави
от иго и море?
Кога ни славеи смае
през пролет и обае
със песен – сладък дар,
кой пита и кой знае
той млад ли е ил стар?
Ах, в тези времена ли
на слава, идеали
поета ще немеи?
Ах, туй, що бог запали,
тъй лесно ли гаснеи?

Февруари 1916

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4956>]